

Τ

Τ

- δων. ἐκατὸν μυριάδες. (έ-
κατομμύριον). Τέκινω. ἐπιφ. σενῶς. §—βιτί-
ψάю. == τέκινοβιτίψाय.
- Τύκινοδβάδεστος δεβάτηй,
ακ.,οε. ἐπιθ. χιλιοστός είκο-
στος ἔννατος.
- Τέλεσνыи, αк.,оe. ἐπιθ. σωμα-
τικός, ὁ τοῦ σώματος.
- Τέλεснω(-нѣ). ἐπιφ. σωματι-
κῶς.
- Τέλо, αλ -лесе. ούδ. σῶμα,
χρώς. σκήνωμα.
- Τέλολюбівый, аж.,оe. ἐπιθ. φι-
λοτόματος == πλοτολιούбівый.
- Τέмже. (αύνδ.) διό, ὅθεν, διό-
περ. §—ούбо. μενοῦν, με-
νοῦνγε. §—съб. ἄρα γὰρ,
ἄρα;
- Τέмж. σύνδ. διό.
- Τέмла, мene. ούδ. βρέγμα(δηλ.
τὰ ὑπέρ τὸ μέτωπον μέρος
τῆς κεφαλῆς).
- Τέκιнω, еши. (καὶ ἀνα-
λελυμ. τέκινω βιτίψाय). μ.
-ψδ, стиши. στενοχωρέω -ῶ.
§μεσ. καὶ παθ.-сл.-μαι.
- Τέκнота, ы. θηλ. στενότης,
στενοχωρία.
- Τέкный, аж.,оe. ἐπιθ. στενός,
στενωπός. == оўзкій.
- Τέкню, нши(с). παρτ. τέκнүхъ
(-нъхъ) = стекнáю. 2) хүз.
- съ. == оўтѣснáю.
- Τέкнω. α. σύδ. φύραμα, σαις,
μάζα, μαγίς (κοιν. ζυμάρι).
- Τάгостъ, и. θηλ. βάρος, ἄχ-
θος, βαρύτης.
- Τагота, ы. θηλ. = τῷ προηγ.
- Τажчыса, ншика(μεσ. 119.) νεύω,
κλένω, βέπω ἐπὶ τὰ κάτω,
βαρύνομαι(ἐπὶ πλασίγγων).
- Τажва, ы. θηλ. μάχη, ἔρις,
οἰλονεικία (ἐπὶ χριτήριου
δύο ἀντιδίκων), ἀντιδικα-
σία, ἀντιδίκησις, ἀντιδικία.
- Τажестныи, аж.,оe. ἐπιθ. βα-
ρύς, βρίθυς, βρίθων. 2) ἐπαχ-
θίς, ὀχληρός, δυσάρεστος.
παρβλ. τажкий.
- Τажестъ, и. θηλ. βαρύτης, βά-
ρος, βάρις.
- Τажкий, аж.,оe. ἐπιθ. βαρύς.
2) μετφ. ἀχθεινός, ὀχληρός,
δυσφόρητος.
- Τажки, καὶ τажкѣ. ἐπιφ.
βαρέως, βαρύ.
- Τажчáе. ἐπιφ. (συγκριτ.) βα-
ρύτερον.
- Τажчыса, ешиса. τажчига. καὶ
πλέον οὐ. ἔριζω, οἰλονεικῶ,
διαδικάζομαι..